

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: A keleti pályaudvaron

Forrás:

Népszava

Bzp.
(Hely)

1921 III 13
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

308

1921

Közp. nyomt. XX. cs.

A keleti pályaudvaron.

*
Harmadosztályú utasok között.

A folyosó frissen fölmosott betonján cikázik a tavaszi napsütés derüje és bent, az öblös váróterem homályában emberek zibongnak. Barátságatlan hely és hideg van. A dohányfüst és egyéb szagokkal átítatott levegőben valami komor hangulat árad szét, olyan furcsa vásár ez, kényszeredett, fanyar emberek gyülekezése, akiket együvé terelt a sors szeszélye, hogy azután njra szétszaladjanak ismeretlenül, tovább róva az élet utját. Mindegyiknek van célja, terve, bánata — talán öröme is némelyeknek —, emberek és amint a csöndes zibongásban összenéznek, beszélgetnek, vagy félrehúzódva gondolkoznak szótlanul, a barna tető, mint a nyomornság hatalmas árnyéka terpeszkedik fölöttük — harmadosztályú emberek, dolgozó, küzködő, nyomornságra született szegény-emberek...

Az egyik sarkot falusi asszonyok foglalták el. Batyuk, kosarak, a kemdős fejek összehajolva beszélgetnek, némelyik a csomagra hajtja fejét és alszik. Ezek nem a kackiás, selyemszoknyás, pirosarcu birtokosmenyecskék, lányok; azok talán vannak, a II. osztályú váróteremben és az összegyűrt bankókat simogatják zsiros ujjaik között. Ők már léptek egyet a háború jóvoltából az emberi osztályozás lépcsőjén, hiszen van pénzüik elég és mi kellene még egyéb?

Emezek itt gyűrött ruhájú, fakókérdőjű, fáradt asszonyok-lányok, kérges, feketekörmű, kidolgozottkezűek, urasági cselédek, béresasszonyok, akik nappal surolnak-mosnak-kapálnak és este vagy kora hajnalban cipelik a gazdájuk portékáját be a városba — az ad el, akinek van és azé a haszon, aki elad... Egyik leány, fiatal, 14-15 éves lehet, a tejeskannákra dülve alszik, kábult alvással. Arca sápadt a kimerüléstől. Talán gyalog is jöhetett jó darabon, hátán a kannákkal, lehet, hogy örömmel, hiszen a nagyváros látása változást jelent egyhangu életében. Vajjon mit álmodhat a tejes kannákon alvó béresleány? Talán ő is

odatul van álmában a másodosztályú teremben, a puha ülésen, a többiek között, szalagosan és selyemszoknyában, csipkés alsónadrágban, aminek kilátszik a széles fodra és a nagy hatalom bankót számlálja — álmodni jó.

Kubikosok. A leterített lompos subákon kuporognak, esontosarcu, borostásképű magyarok, szótlanul ülnek, némelyik pipázik. A fölrakott batyuk között hatalmas kenyerek asztalkendőbe kötve, szép pirosra sült, megkezdett és egész kenyerek. Szép kenyér, mondom egyiknek. Megjárja — feleli csöndesen a pipa mellől —, egyebet ugysem ehet az ember, hát legalább kenyere legyen. Mert szalonna kevés jut. Drága, meg rossz is. Egy kiló 170 korona, de milyen az is, csupa bőr, nyers, nem ehetik egy jó falatot az ember. Rossz világ ez, kérem — mondja az öreg keserűen, azután elbeszéli, hogy Diósgyőrrre mennek salakot talicskázni, ami rossz munka, mert keveset is fizetnek érte, de muszáj elvállalni, mert most nincsen egyéb.

Férfi áll a falhoz támaszkodva. Télikabátja világosszürke felöltő, rövidujju, rojtosszélfű, csikos nadrág, a lábán foltos cipő. Kalapján gyászszalag és kezén fekete kesztyű, hosszú ádámesutkás nyakán szimpla kacsukgallér, fekete nyakkendő. Temetésre megy valahová. Hivatalnok lehet, újságpapírba csavart kis csomagját a kezében szorongatja, rosszkedvű, szomorú, a nézésén ott van a láthatatlan bélyeg: harmadosztályú ember... Meghalt valakije, talán módosabb rokon és jól járt vele. Örökölni fog földet, disznókat, búzát és egyéb ennivalót és ha megérkezik, boros halotti tor vár rá. Vagy tán az anyja halt meg. Özvegy pappné, köhögős vénasszony, szegény és sovány, akinek kegyelemből hagytak meg egy szobát a paplakban élete végéig és aki után csak néhány cserép virág maradt és pár üveg régi befőtt...

Ujabb csoportok jönnek batyuvai vagy anélkül. A zibongás élénkebb, csak a béresleány alszik a tejeskannákra borulva.

Kifelé megyünk. A hivatalnok még mindig a falhoz támaszkodva áll és kint, a folyosó betonján a tavaszi napsütés cikázik... b. gy.

zékesfővárosi háziyomda 1920